

SZTEhírek > Hírchívum > 2019. Október

Szavakon túl mesélni – az alternatív és az augmentatív kommunikációról a Kutatók Éjszakáján

2019. október 11.

Pánczél Zsófia, az SZTE-BTK Nyelvtudományi Doktori iskolájának végzett PhD-hallgatója tartott elgondolkodtató előadást szeptember 27-én, a Kutatók Éjszakáján a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar Kristó Gyula termében. Azt mutatta be, hogyan is kommunikálhatunk a fogyatékkal élőkkel, valamint, hogy ők hogyan kommunikálhatnak velünk könnyebben.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Az előadás első tíz percében egy alternatív esti mesét hallgathattak meg a résztvevők, sőt, bábok segítségével részt is vehettek benne, de példát láthattak a gesztusnyelvel való elbeszélésre is. Ezekkel az összetevőkkel, és a jelnyelvel a legkülönbélebb kommunikációs zavarokat oldhatjuk. Ezt a fajta kommunikációt augmentatív és alternatív kommunikációnak nevezik.

A kommunikációs technikákkal kapcsolatot teremthetünk az afáziásokkal, a Dawn-szindrómásokkal, az Angelman-szindrómásokkal és a Rett-szindrómásokkal. Az Angelman-szindróma 20 ezer újszülöttről egyet érint, az ebben a betegségben szenvedők kommunikációs készsége rendkívül lassan fejlődik, mozgásuk nehézkes, szögletes. Ugyanakkor nagyon kedvelik a társaságot, szemben a klasszikus autizmusban szenvedőkkel. A Rett-szindróma jóval ritkább betegség, mely meghatározhatatlan típusú és súlyosságú ortopédiai, ideg- és bélrendszeri rendellenességeket okoz.

Az alternatív kommunikációs formák használatának lényege, hogy a zavarral rendelkezők minél inkább aktív résztvevői legyenek a kapcsolatteremtésnek. Van, akinél elég az egyik fajta alternatív kommunikációs típus: az ALS-ben szenvedők - amilyen Stephen Hawking is volt - például pusztán a jelnyelvi eszközök – mint például a tablet, laptop – egyidejű használatával könnyedén kezdeményezhetnek beszélgetést egy másik féllel.

Az előadó példát is mutatott ennek igazolására: jelnyelvi tabletalkalmazásokat, a gesztusnyelveket oktató szakirodalmat szemléltetett a közönség. Megtekinthették továbbá videón, hogyan válik az alternatív eszközök segítségével aktív nyelvhasználó egy Angelman-szindrómás hároméves gyerekből.

Az érdeklődők között akadt olyan, akinek a közvetlen hozzátartozója szenved valamilyen mentális betegségben és elmesélte, hogy nehéz kapcsolatot teremtenie vele a beteg sajátos kommunikációja miatt. Az általa mondott történetre az előadó úgy reagált, hogy a kommunikációs zavarban szenvedőknél az első esetben szükségszerű a sajátos nyelvhasználat, az önállóan kialakított jelek és

köztük felmerülő összefüggés feltérképezése. Ezekre építkezve lehet elérni, hogy az alternatív és augmentatív kommunikációs formák eredményesek legyenek, hogy a beteg számára produktív és élmény legyen a társalgás.

SZTEinfo - Zádori Bence

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Kövess minket!